

**Χαιρετισμός του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας,
Αντιστράτηγου Κωνσταντίνου Τσουβάλα, στην τελετή
έναρξης των εργασιών του 19ου Πανελληνίου Συνεδρίου
της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Αποστράτων Σωμάτων
Ασφαλείας**

Καμένα Βούρλα, 9 Ιουνίου 2018

«Είμαι εξαιρετικά ευτυχής που μέσω της τιμητικής πρόσκλησης του Διοικητικού Συμβουλίου της Πανελληνίου Ομοσπονδίας Αποστράτων Σωμάτων Ασφαλείας μου δίνεται η ευκαιρία να βρίσκομαι σήμερα κοντά σας στην τελετή έναρξης των εργασιών του 19^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου της Ομοσπονδίας.

Είμαι ευτυχής που μου δίνεται η δυνατότητα να βρίσκομαι κοντά στους απόστρατους συναδέλφους μου, όχι μόνον ως εν δυνάμει απόστρατος κι εγώ, όντας κοντά στην ολοκλήρωση της σταδιοδρομίας μου στο αστυνομικό Σώμα, αλλά ως εν ενεργεία Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας, προκειμένου να υποστηρίξω και να ενισχύσω με το θεσμικό μου ρόλο την αδιαπραγμάτευτη πεποίθησή μου - την κοινή θέλω να πιστεύω πεποίθησή μας - πως οι έννοιες «εν ενεργεία» και «εν αποστρατεία» αστυνομικός αποτελούν, κατά βάση, «τεχνικούς» και όχι αντιπροσωπευτικούς όρους· όρους πρόσφορους να οριοθετήσουν τη διάκριση εργαζόμενος – συνταξιούχος, αλλά εντελώς απρόσφορους να αποδώσουν αυτή την αδιάρρηκτη διαχρονική σχέση που συνδέει όλους, εν ενεργεία και εν αποστρατεία, παλαιούς και νέους συναδέλφους.

Γιατί, δεν θα κουραστώ ποτέ να το επαναλαμβάνω, πως το πλέον σημαντικό, το πλέον πολύτιμο, το πλέον καθοριστικό στοιχείο για τη διατήρηση της αποτελεσματικότητας, της δυναμικής και της εξελικτικής προοπτικής της Ελληνικής Αστυνομίας είναι αυτή ακριβώς η σχέση, αυτοί οι ισχυροί συνεκτικοί δεσμοί αλληλεγγύης, ενότητας, σύμπνοιας και συνοχής μεταξύ όλων των εν ενεργεία και εν αποστρατεία μελών της ευρύτερης αστυνομικής οικογένειας, ανεξαρτήτως βαθμού, θέσης, ηλικίας και εργασιακού ή συνταξιοδοτικού περιβάλλοντος υπό το οποίο, ως ενεργά στελέχη του Σώματος ή ως απόστρατοι, αντίστοιχα, λειτουργούμε.

Γιατί, αυτή η σχέση, αυτά τα στοιχεία, αυτοί οι δεσμοί επέτρεψαν και επιτρέπουν στην Ελληνική Αστυνομία, ειδικά αυτή τη δύσκολη, περίοδο της δημοσιονομικής και προσφυγικής - μεταναστευτικής, ταυτόχρονα, κρίσης, να ανταποκρίνεται με επάρκεια και αποτελεσματικότητα στην αποστολή της και να κατοχυρώνει τη θέση της στη συνείδηση της κοινωνίας και των πολιτών.

Γνωρίζω, βέβαια, πως οι σκέψεις αυτές που έχω την ιδιαίτερη χαρά να μοιράζομαι μαζί σας, οι οποίες ομολογουμένως ταυτίζονται με την επίσημη θέση της Πολιτείας και την κοινή αντίληψη των πολιτών αναφορικά με το ρόλο, το έργο και τη διαχρονική προσφορά της Ελληνικής Αστυνομίας κι ως εκ τούτου αντανακλούν ως ηθική επιβράβευση στο μυαλό και την ψυχή μας, ενδεχομένως δεν καλύπτουν, σε απόλυτο βαθμό, τις συνέπειες της αναγκαίας δημοσιονομικής προσαρμογής που όλοι οι Έλληνες ως εργαζόμενοι και ιδίως οι συνταξιούχοι βιώνουμε.

Γνωρίζω πως η ηθική στήριξη, η επιβράβευση, η αποδοχή, η αναγνώριση, το «χτύπημα στην πλάτη», όσο ειλικρινή καλοπροαίρετα κι αυθόρμητα κι αν είναι, σε κάποιες ίσως περιπτώσεις δεν αρκούν.

Αναμφίβολα, όμως, αποτελούν τη στέρεα βάση, το σταθερό στήριγμα που έχουμε ανάγκη, ώστε, ενωμένοι μεταξύ μας και δυνατοί, να συνεχίσουμε την προσπάθεια μας, να συνεχίσουμε το δρόμο μας καλύπτοντας, σιγά-σιγά, την απόσταση που μας χωρίζει από το σημείο που βρισκόμασταν με το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης και διαφυλάσσοντας, παράλληλα, την αξιοπιστία, το κύρος και το ηθικό πλεονέκτημα το οποίο η Ελληνική Αστυνομία με την προσπάθεια, το μόχθο, την αυτοθυσία και τη θυσία, ενίοτε, του προσωπικού της έχει καταφέρει να αποκτήσει.

Η Ελληνική Αστυνομία και εγώ προσωπικά ουδέποτε θεωρήσαμε ή αποδεχτήκαμε τον απόστρατο συνάδελφο ως διακριτό μέλος του αστυνομικού Οργανισμού.

Ο συνάδελφος, ο συνταξιούχος συνάδελφος, παραμένει πάντοτε για μας φίλος, συνεργάτης, συνοδοιπόρος· ανεξαρτήτως της φυσιολογικής, «νομοτελειακής» αποχώρησης του από την ενεργό υπηρεσία. Είναι πάντοτε μέλος της κοινής επαγγελματικής μας οικογένειας, είναι αδιαίρετο μέρος της Ιστορίας του Σώματος.

Μιας Ιστορίας που όλοι οφείλουμε να γνωρίζουμε, να σεβόμαστε, να τιμούμε, να διαφυλάσσουμε. Γι' αυτό το σκοπό, άλλωστε, ιδρύθηκε η Δ/νση Ιστορίας της Ελληνικής Αστυνομίας και ήδη, όπως επισημάνθηκε και στην πρόσφατη ημερήσια διαταγή μου της 3^{ης}

Ιουνίου, στο πλαίσιο της Ημέρας προς τιμήν των αποστράτων, βρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία στελέχωσης και στέγασης της, ώστε να ξεκινήσει, εντός των αμέσως προσεχών ημερών, η λειτουργία της και σε συνεργασία με το Πολιτιστικό Κέντρο της Ελληνικής Αστυνομίας να διαμορφωθεί το θεσμικό και λειτουργικό πλαίσιο συλλογής καταγραφής, διαφύλαξης και ανάδειξης του έργου και της Ιστορίας του Σώματος.

Μιας ιστορίας γραμμένης και με το δικό σας μόχθο, και με την δική σας προσπάθεια και με τη δική σας προσφορά.

Όμως, ο απόστρατος συνάδελφος ,δεν είναι μόνον μέρος της Ιστορίας του Σώματος. Παραμένει πάντοτε και μέλος της μεγάλης, της ευρύτερης, της ζώσας αστυνομικής οικογένειας.

Κι ως μέλος της κοινής μας οικογένειας τον αντιμετωπίζουμε. Σ' αυτά τα λίγα, ίσως, που σήμερα μπορούμε αλλά και στα περισσότερα που ασφαλώς αύριο θα καταφέρουμε, ο παλιός συνάδελφος, ο συνταξιούχος, ο απόστρατος, έχει και θα έχει συμμετοχή, έχει και θα έχει δικαίωμα, έχει και θα έχει θέση:

-Έχει και θα έχει συμμετοχή, εφόσον ο ίδιος το επιθυμεί, σε διάφορες κοινωνικές, πολιτιστικές ή θρησκευτικές εκδηλώσεις και δραστηριότητες του Σώματος.

-Έχει και θα έχει δικαίωμα φιλοξενίας στις αναμορφωμένες εγκαταστάσεις του Ιδρύματος «Παιδικές Εξοχές», της Ελληνικής Αστυνομίας: σ' αυτόν το φιλόξενο χώρο που με κόπο και μεράκι καταφέραμε να δημιουργήσουμε, αναβαθμίζοντας τις κτιριακές του υποδομές, και τον περιβάλλοντα χώρο και επεκτείνοντας τη χρονική διάρκεια της λειτουργίας του, ώστε αφενός μεν να εξασφαλίζουμε στα παιδιά και στους εν ενεργεία και εν αποστρατεία συναδέλφους το δικαίωμα ολιγοήμερων διακοπών, αφετέρου δε να παρέχουμε τη δυνατότητα πραγματοποίησης εκδηλώσεων κοινωνικού και πολιτιστικού χαρακτήρα για το σύνολο του προσωπικού.

-Έχει και θα έχει λόγο, στην προσπάθεια εξωστρέφειας της Ελληνικής Αστυνομίας, στην ενίσχυση των δεσμών αμοιβαίας κατανόησης και συνεργασίας με την κοινωνία, στην αναβάθμιση της λειτουργίας και της αποτελεσματικότητας του Σώματος και στη διαμόρφωση της εξελικτικής του προοπτικής, μέσω της εθελοντικής συμμετοχικής δράσης των αποστράτων συναδέλφων, μέσω των γνώσεων της εμπειρίας και της διάθεσης τους για προσφορά, σ' ένα ειδικό θεσμικό εθελοντικό πλαίσιο που ήδη τελεί υπό επεξεργασία.

Δεν θα ήθελα να εκμεταλλευτώ περισσότερο το βήμα που μου δώσατε και να σας κουράσω περισσότερο με το μονόλογό μου, σε βάρος του χρόνου των υπολοίπων ομιλητών.

Επιτρέψτε μου, μόνο, να επισημάνω πως τα βασικά εκείνα στοιχεία, που εγώ προσωπικά αλλά και πάρα πολλοί, εν ενεργεία και εν αποστρατεία συνάδελφοι, διαπιστώνουμε πως ιδίως τα τελευταία χρόνια αναδεικνύονται σε κάθε συγκέντρωση, ημερίδα, Συνέδριο και γενικά σ' οποιανδήποτε υπηρεσιακού ή κοινωνικού χαρακτήρα εκδήλωση, φανερώνουν πως ο αστυνομικός Οργανισμός, η Ελληνική Αστυνομία στην ευρύτερη σύνθεση και έκφρασή της, συγκροτεί ένα σύνολο συμπαγές και ανθεκτικό, ικανό να εκπληρώνει με συνέπεια και επάρκεια την αποστολή του, δεκτικό να επικοινωνεί, να βιώνει, να μοιράζεται τις ανθρώπινες στιγμές του, πρόθυμο να λειτουργεί συλλογικά, υπεύθυνα, συντεταγμένα, με σεβασμό στις αρχές και την Ιστορία του.

Αυτά τα στοιχεία αποτελούν την ουσιαστική δύναμη του Σώματος· και οφείλουμε να τα διαφυλάξουμε, να τα ενισχύσουμε, να τα υπερασπιστούμε.

Γιατί αυτά θα μας επιτρέψουν να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες και να συνεχίσουμε όσο πιο ομαλά γίνεται την επαγγελματική και την κοινωνική μας ζωή.

Ολοκληρώνοντας αυτές τις σκέψεις που είχα τη χαρά να μοιραστώ μαζί σας, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την πρόσκλησή σας και για όλα όσα καθένας από εσάς αλλά και συλλογικά έχετε προσφέρει στο Σώμα και να σας καλέσω να συνεχίσουμε, εν ενεργεία και εν αποστρατεία συνάδελφοι, στο δρόμο του χρέους και της προσφοράς· με συνοχή, με αλληλεγγύη, με ανθρώπινη ευαισθησία, με καλή πάντοτε προαίρεση στις σκέψεις και τις ενέργειές μας.

Εύχομαι σε όλους υγεία, καλοτυχία, δύναμη και καλή επιτυχία στις εργασίες του Συνεδρίου.

Σας ευχαριστώ.»